

“Som Vida”

Aviat tornaran aquelles abraçades que abans eren tan estimades, aviat aquestes tardes en soledat no seran res més que un malson, i els somnis de tornar a veure els somriures dels grans es faran realitat, un altre cop. La primavera ja es aquí, i els colors de les flors són més brillants, més vius, les orenetes canten més que mai, la gent és més solidària que abans, ara som conscients, ara hem après a valorar els dies amb amics, els somriures de la mainada, el soroll de la gent que passejava pels carrers, que estaven plens, però després de tot això tots estarem més vius que mai. Perquè som els somriures que abans no valoràvem. Som les llàgrimes que malgastàvem. Som els petons que no donàvem, que ens guardàvem. Som els “t'estimo” que preferíem no dir, els “et trobo a faltar”. Som tots aquells que no s'han pogut aturar perquè nosaltres ens quedem a casa. Som tots aquells que ara són a l'hospital. Som els treballadors que abans no valoràvem. Som les escoles tancades, les classes buides i l'ensenyament, que no s'atura. Som els que ja no hi són.

Som vida.